

תלמודו בידו

דף כב עמוד א

- א** | בראשונה, כיצד קבעו איזה כהן תורם את הדשן ?
- ב** | אלו תקנות תקנו בענין הפייס של תרומת הדשן ?
- ג** | מדוע מלכתחילה לא תקנו בית דין פייס עבור תרומת הדשן ?
- ד** | כיצד עושים פייס במקדש ?
- ה** | קידש הכהן ידיו ורגליו לתרומת הדשן, האם בעלות השחר צריך לקדשן שוב ?

- א** | כל כהן מבית האב שבאותו יום שרוצה לתרום את הדשן שעל המזבח, תורם. באו כמה כהנים יחד לזכות במצוה, היו רצים ועולים בכבש המזבח, והקודם להיכנס בתוך ארבע אמות הסמוכות למזבח, זכה ותורם את הדשן. הגיעו שנים בשוה לאותן ארבע אמות, מטילים גורל בין כל הכהנים. - ספק אם בכלל ארבע אמות גם אמת היסוד ואמת הסובב שבלטו מקיר המזבח.
- ב** | 1. מעשה בשני כהנים שרצו בכבש בשוה, ודחף אחד את חברו ונשברה רגלו. ומשבאו לידי סכנה, התקינו בית דין שתמיד עושים פייס לתרומת הדשן. 2. אך משתקנו לה גורל, נמנעו הכהנים מלבוא לפייס מחמת הספק אם יזכו בגורל. לכן תקנו שהזוכה בתרומת הדשן זוכה גם בסידור המערכה ובשני גזירי עצים.
- ג** | 1. סברו שכיון שתרומת הדשן היא עבודת לילה, אינה חשובה בעיני הכהנים ולא יבואו. 2. סברו שכיון שזמן תרומת הדשן בלילה והוא זמן שינה, לא יטרחו לקום עבודה.
- ד** | הכהנים עומדים במעגל, והממונה נוטל מצנפת מעל ראש כהן וממנו מתחיל לספור. ואומר לכהנים להוציא אצבע למנין, ומכריז שמי שהמנין כלה בו יזכה בעבודה. ומכריז מספר גדול בהרבה ממספר הכהנים הנמצאים שם. ומונה את העומדים במעגל, וחוזר עד שהמנין כלה.
- ה** | אינו צריך ובלבד שלא יצא מן המקדש, כיון שכבר נטל ידיו לצורך איזו עבודה.